

Introduction to Chapter 7 (continued)

1. The Invasion

- Aram Kings II 16:5-6
- Yisrael Chronicles II 28:5-8
- Plishtim Chronicles II 28:17-19

2. Encyclopedia Mikrait IX 424 – Tiglat Pileser

העילה למסעו של תגלת פלאסר נגד פלשת אינה ברורה, ודעות החוקרים חלוקות בענינה. יש סבורים שמלחמתם של רצין מלך ארם ופקח בן רמליהו מלך ישראל, בשיתופה של צור – היא הברית הסורית-אפרימית – באחז מלך יהודה היא שהביאה את תגלת פלאסר לאזור. בצרתו פנה אחז מלך יהודה לתגלת פלאסר ובקשו לחוש לעזרתו. אבל יש סבורים שמלחמת בעלי הברית הסורית-אפרימית באחז היתה תולדה של מסעו של תגלת פלאסר לפלשת, וכניעת אחז לאשור.

מכל מקום ברור שבשנת 734 לפסה"נ במסע צבאי פתאומי הופיע תגלת פלאסר בפלשת, הכניע את כל מלכי האזור, הגיע עד נחל מצרים והציב שם מצבה לסמל את תחום שלטונה של אשור.

The cause of the journey of Tiglat Pileser isn't clear, and researchers are conflicted about it. Some believe that the war of Retzin, King of Aram, and Pekach ben Remalyahu, King of Israel, with the participation of Tyre – the Syro-Ephraimite Alliance – against Achaz, King of Judea, was what brought Tiglat Pileser to the area. In his trouble, Achaz, King of Judea, turned to Tiglat Pileser and asked him to hasten to his aid. But some believe that the war of the parties to the Syro-Ephraimite Alliance against Achaz was a result of Tiglat Pileser's journey to Philistia, and Achaz's submission to Assyria.

In any case, it is clear that in the year 734 BCE, with a sudden military venture, Tiglat Pileser appeared in Philistia, humbled all of the region's kings, reached the wadi of Egypt and established there a monument to mark the boundary of Assyrian control.

7:1-2 A frightening report leads to a political question

3. Midrash, Bereishit Rabbah 54:4, commenting on Bereishit 21:22-32

אמר לו הקב"ה אתה נתת שבע כבשות בלי רצוני, חייך שאני משהה בשמחת בניך ז' דורות. אתה נתת לו ז' כבשות... חייך כנגד כן הורגים מבניך שבעה צדיקים ואלו הן, חפני, ופנחס, ושמשון, ושאוול וג' בניו. אתה נתת לו ז' כבשות... כנגד כן בניו מחריבין מבניך ז' משכנות ואלו הן: אוהל מועד וגלגל, גוב, וגבעון, ושילה, ובית עולמים תרין. אתה נתת לו ז' כבשות... כנגד כן ארוני חוזר בשדה פלשתים ז' חדשים.

Gd said to him: You gave him 7 lambs against My will; by your life, I will delay the joy of your children [before their entry into Israel] for 7 generations... They will kill seven righteous people from your children: Chofni, Pinchas, Shimshon, and Shaul and his three sons.... His children will destroy your children's seven sanctuaries: Ohel Moed, Gilgal, Nov, Givon, Shiloh and the two Temples... My Ark will circulate in the Philistine fields for seven months.

4. A precedent from King Asa?

- Alliance with Aram Kings I 15:18-20
- Divine approval? Kings I 15:11-14
- Divine criticism? Chronicles II 16:7-10

5. A lesson learned incorrectly?

- King Yehoshaphat ben Asa Kings I 22; Chronicles II 20:37
- King Chizkiyahu Yeshayah 39

7:3-9 Message 1: Have no fear

6. Radak to Yeshayah 7:3

שני בנים היו לו לישעיהו, האחד שמו שאר ישוב לאות ולסימן כי שאר יהודה ישובו עוד אחר הגלות ולא כן עשרת השבטים שלא שבו אחר שבעים ועדין לא שבו אף על פי שעתידין לשוב, ועוד כי לא מהרו לגלות יהודה כמו עשרת השבטים, והבן האחר קרא שמו מהר שלל חש בזו... ודעת יונתן כי שאר ישוב לא היה בן ישעיהו אלא פירוש "שאר ישוב" אנשים טובים שהיו תלמידי ישעיהו, ותרגם כן "ושאר דלא חטן ודתבו מחטאה תלמידך".

Isaiah had two sons. One was named *She'ar Yashuv* as a sign and symbol that the remnant [*she'ar*] of Judea would return [*yashuvu*] again after the exile, but not the ten tribes, which did not return after seventy [years] and still have not returned, although they will return. Further, Judea was not exiled as soon as the ten tribes. And the other son was named *Maher Shalal Chash Baz...*

Yonatan's view is that *She'ar Yashuv* was not Isaiah's son. Rather, the reference of *She'ar Yashuv* is to good people who were students of Isaiah. He translated it, "And the remnant who do not sin, and who return from sin, your students."

7. Ibn Ezra to Yeshayah 7:3

שם בן הנביא כאשר אפרש [ז:יד – ששארית ישראל יעשו תשובה], והאומרים כי בנך מגזרת בינה אין להן בינ' בדקדוק.

The name of the prophet's son, as I will explain [in 7:14 – that the remnant of Israel will repent]. And those who say that *b'necha* is from the root *binah* [comprehension] do not have any *binah* of grammar.

8. Abarbanel to Yeshayah 7:3

ולפי שהיה רוצה לבשר טובה ותשועה לאחז צוהו יתברך שיצא הוא לקראתו, ולא יחכה שיבא המלך לפניו כמו שהיו עושים המלכים יראי ד' וחושבי שמו בבוא עליהם צרה וצוקה שהיו הם הולכים לבתי הנביאים ומתחננים לפניהם, אבל אחז שהיה רשע וגם רוח לא יעשה כן, ולכן צוה ד' לנביא שיצא אליו מחוץ לירושלם.

והענין שאחז שמע השמועה הרעה הזאת בהיותו באחת מערי יהודה, ולכן מהר לבוא ולהכנס בירושלם כדי להשגב שם מפני האויבים, ונצטרך הנביא לצאת לקראתו בבואו לירושלם. וצוהו ית' שיוליך עמו בנו הנקרא 'שאר ישוב', להיותו סימן טוב לאחז שאחרי גלות השבטים שאר ישוב שאר יעקב אל קל גבור ויתישב בארץ וישובו בתשובה ויתדבקו בד' אלקיהם...

Because he wanted to convey good news and salvation to Achaz, Gd commanded him to go out and greet him, and not to wait for the king to come to him - as kings who revered Gd and valued His Name did when troubles and crises beset them, going to the houses of prophets and appealing to them. But Achaz, who was wicked and arrogant, would not do this, and so Gd commanded the prophet to go to him, outside Jerusalem.

The matter was that Achaz heard this bad news when he was in one of the Judean cities, and therefore he rushed to come to Jerusalem for protection from the enemy, and the prophet needed to go out and greet him before his arrival in Jerusalem. And Gd commanded him to bring his son, named *She'ar Yashuv*, with him, as a positive sign for Achaz that after the tribes would be exile, the remnant would return – the remnant of Yaakov – to the mighty Gd, and they would be settled in the land and they would repent and they would stick to Hashem, their Gd...

9. Malbim to Yeshayah 7:3

ישעיהו קרא שם בנו שאר ישוב להתעוררות ששאר ישראל ישובו אל ד', וצוה ד' שיקח אותו עמו לעוררהו ברמז:

Isaiah named his son *She'ar Yashuv* to make a point, that the remnant of Israel will return to Gd. And Gd commanded that he take him with him in order to make a subtle point to Achaz.

10. Rashi to Yeshayah 7:6

בן הטוב אלינו כן ת"י. ויש לפרש "טוב אל" אשר לא טוב בעיני המקום. ובגימט' של אותיות אלב"ם טבאל הוא רמלא...

Son of someone who is good to us – Targum Yonatan.

And one could explain it as "Tov Al [not good]"; one who is not good in the eyes of Gd.

And in the gematria of letters Alef-Lamed, Bet-Mem, טבאל is רמלא.

11. Ibn Ezra to Yeshayah 7:6

והנכון שהוא שם שר גדול מישראל או מארם:

The correct explanation is that it is the name of a great noble from Israel or Aram.

12. Prof. Amos Chacham, Daat Mikra Yeshayahu, Comment to 7:6

הנביא קראו 'בן טבאל' בשם אביו בלי להזכיר את שמו הפרטי דרך לעג ובוז, על דרך שפירשנו לעיל פסוק ד' על 'בן רמליהו'.

The prophet called him "son of Taval", using his father's name without mentioning his own personal name, as mockery and scorn, as we explained in 7:4 regarding "The son of Remalyahu".